

HEMELSE ORGELKLANKEN

Zondag 12 augustus werd in de Sint-Janskerk een nieuw orgel ingespeeld en gezegend. Daar kon je al over lezen in een vorige editie. Uiteraard kan hierbij de vraag gesteld worden of het in de huidige tijd zinvol is een nieuw orgel voor een kerk aan te schaffen. Een terechte vraag! Maar voor wie niet kortzichtig is en in de tijd durft kijken, is het een nuttige aanbesteding. Trouwens, het orgel is een geschenk. We krijgen het gratis van uit een kerkgebouw in Melle dat aan de eredienst is onttrokken. De drie kerkraden van onze pastorale eenheid vergoeden enkel de minieme plaatsingskosten. Waarvoor van harte dank. En, het elektronische Johannusorgel is trouwens verplaatsbaar. De toekomst van onze kerkgebouwen blijft in een glazen bol kijken. Maar wat er ook mee gebeurt, één kerkgebouw gaan we altijd over houden. En dan hebben we een mooi orgel dat kan verplaatst worden. We worden een kerk in beweging! Trouwens, de nieuwe orgelklanken klinken hemels. Menig organist en koor zullen tevreden zijn met het nieuwe instrument.

Ons geloof vreugdevol verklanken

Eveneens voor de liturgie is het belangrijk een goed instrument te hebben. Het helpt ons te zingen. Want zingen is God lof brengen. En daar is het toch om te doen in ons geloof. Daarom geef ik hier graag de woorden mee bij de inzegening van het nieuwe orgel. Ze vertellen over het belang van een 'zingende' geloofsgemeenschap...

Een geloofsgemeenschap is een zingende gemeenschap.

God wil wonen in de lofzang van zijn volk.

Waar zijn lof niet meer wordt gezongen, daar raakt Hij verzwegen, in ballingschap.

Daarom kan een geloofsgemeenschap niet bestaan zonder lied en lofzang:

altijd opnieuw staat voor ons de eer van God op het spel.

Steeds wanneer God met Israël zijn volk geschiedenis heeft gemaakt, hebben zijn bevrijdende daden een loflied gewekt:

Mirjam en Mozes, Elisabeth en Maria, Paulus en Silas, ze brachten God lof met en lied, omdat in de nacht de zon van Gods Liefde over hen was opgegaan.

Maar ook wanneer de nacht niet opklaart en de hemel doof en stom blijft, zullen wij niet zwijgen, maar blijven zingen van wat wij hoorden, vermoeden en hopen.

Zo heeft Jezus tot in de laatste nacht van zijn leven de lofzang gezongen.

En aan het kruis leefde Hij met zijn laatste adem van de psalmen.

Door Hem blijven wij zingen...

Aanbiddend en soms klagend, maar altijd met vertrouwen.

Verlangend en soms zuchtend zingen wij van wat nog niet is, maar wat komen zal.

Zingend delen wij met elkaar het Woord waarrond wij als gemeenschap hier verzameld zijn.

Wij ademen het in en uit!

En juist samen zingend worden wij die ene stem die God de glorie zingt.

U, Heer, brengen wij onze lof met een lied uit onze mond en ons hart.

Vervul ook allen die dit nieuwe orgel bespelen met de verwondering voor uw grote daden, zodat in hen uw lof stem krijgt en zij ons allen tot zingen aanzetten.

Moge in de muziek die gespeeld en de liederen die gezongen worden
uw Naam van Liefde klinken.

Want U zij alle eer gebracht, in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Allen die dit orgel bespelen en wij die samen Gods lof bezingen
wil ik bezegelen met een oude opdracht... Een opdracht als een toewijding...

'Zie toe, dat ge in uw hart gelooft wat ge met uw mond bezingt.

En wat ge in uw hart gelooft en met uw mond bezingt, maak dit zichtbaar in uw leven.'

Daartoe zegene ons God, de Ene, opdat wij elkaar in muziek en lied tot zegen mogen zijn.

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)